

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD)
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

30.november 2012

Forslag til endringer i lov 8. april nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) mv. for å gi barn bedre beskyttelse mot vold og overgrep.

Høringsuttalelse fra Alternativ til Vold (ATV)

Vi er bedt om å uttale oss særskilt om behovet for å tydeliggjøre bostedsforelders rett til å nekte samvær der vedkommende reelt frykter at barnet er utsatt for vold og/eller overgrep og om at samværsforelder har ansvar for å beskytte barnet sitt mot vold og overgrep uten at dette foreslås særskilt regulert. Det refereres for øvrig til høringsuttalelsene fra ATV om «Forslag til endringer i barneloven – tilsyn under samvær», og «Høringsuttalelse til NOU 2012:5 Bedre beskyttelse av barns utvikling».

Kapittel 2

Departementet foreslår å presisere i barneloven bostedsforeldrenes rett til å nekte samvær ved reell frykt for at barnet utsettes for vold og seksuelle overgrep, og at dette i seg selv ikke skal få negative konsekvenser ved den senere rettsbehandlingen. Det foreslås presiseringer i barneloven som skal sikre at samvær ikke tvangsfullbyrdes når det er en reell mulighet for at barnet utsettes for vold/og eller overgrep fra samværsforelder. Dette forslaget støttes.

Kapittel 3

I kapittel 3 drøftes barnevernets rolle ved mistanke om vold eller overgrep under samvær. Departementet har vurdert hvordan barneverntjenesten kan gis bedre mulighet til å støtte en bostedsforelder til å få endret en samværsordning der vedkommende er redd for samværsforelder og ikke makter å nekte vedkommende samvær og/eller reise sak for domstolene. Tilsvarende der barneverntjenesten anbefaler samværsforelder å reise sak for å få overført barnets bosted til seg. Høringsinstansene oppfordres til å særskilt uttale seg om eventuell dobbeltrolle for barneverntjenesten.

I vårt arbeid med kvinner som har vært utsatt for vold opplever vi ofte kvinner som sender sine barn til samværsforelder fordi de er redd for konsekvensene av ikke å gjøre det. Vi opplever barnevern og andre hjelpeinstanser som sier til henne at hun må stoppe samværet selv dersom hun er redd for at barna blir utsatt for vold/overgrep. I noen av sakene har det gått så langt at kvinnene har utviklet angstproblemer og fått problemer i forhold til god nok omsorg for sine barn med det resultat at barna har fått fast bosted hos voldsutøver. I slike situasjoner er det vår oppfatning at barnevernet bør og skal gripe inn og stoppe samvær. Vi mener at barnevernet da handler ut fra barnets beste og ikke som partshjelper.

Kapittel 6

Vi reagerer på ansvarsforholdet med hensyn til melding til barnevern under rettssaker der barn er involvert som i barnefordelingssaker. Når det dukker opp bekymring om barnet blir den sakkyndige stående alene med ansvaret. Hvorvidt retten skulle dele eller bære ansvar for å melde barnevern om bekymring under prosessen kunne vært tatt opp til diskusjon. I kapittel 6 går departementet inn for å endre domstolloven og barneloven og gi dommere rett og plikt til å melde fra til barnevernet om bekymringsverdige forhold de får kjennskap til under behandlingen av en sak for domstolene, uten å være bundet av taushetsplikten. Vi støtter dette forslaget, men fremmer viktigheten av en diskusjon om dommer/retten også kan ha plikt til å melde også når det er sakkyndig psykolog tilstede, slik at meldeansvaret ikke alene ligger på den sakkyndige psykologen.

Med vennlig hilsen

Cecilie Guldvog
Spesialist i klinisk psykologi
Alternativ til Vold (ATV)